

ข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นของพนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการกลุ่มนักวิจัย
พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นของ
พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการกลุ่มนักวิจัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ.
๒๕๕๑ และข้อ ๓๘ วรรคสอง แห่งข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วยการบริหารงานบุคคล พ.ศ.
๒๕๕๗ สภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๗๘๒ เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงมีมติให้ออก
ข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วยการกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นของ
พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการกลุ่มนักวิจัย พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“นักวิจัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการกลุ่มนักวิจัย

“ตำแหน่งที่สูงขึ้น” หมายความว่า ตำแหน่งนักวิจัยชำนาญการ นักวิจัยเชี่ยวชาญ และนักวิจัยพืชาน

“คณะวุฒยาจารย์” หมายความว่า คณะวุฒยาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“คณะอนุวุฒยาจารย์” หมายความว่า คณะอนุวุฒยาจารย์ที่คณะวุฒยาจารย์แต่งตั้งขึ้นเพื่อดำเนินการ
อันอยู่ในอำนาจของคณะวุฒยาจารย์

“คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ” หมายความว่า คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิทำหน้าที่ประเมินผล
งานวิจัยและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

“บุคคลภายนอก” หมายความว่า บุคคลที่มีได้เป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

“ส่วนงาน” หมายความว่า คณะ สำนักวิชา วิทยาลัย สถาบัน หรือส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มี
นักวิจัยในสังกัด

“คณะกรรมการบริหารส่วนงาน” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารส่วนงานที่มีนักวิจัยในสังกัด

ข้อ ๔ ให้ประธานคณะวุฒยาจารย์เป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้

ให้ประธานคณะวุฒยาจารย์โดยความเห็นชอบของคณะวุฒยาจารย์มีอำนาจออกประกาศคณะวุฒยาจารย์เพื่อดำเนินการตามข้อบังคับนี้

ในการตีความ หรือในกรณีที่มีปัญหาขัดข้องเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ ให้คณะวุฒยาจารย์มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาด เว้นแต่เป็นกรณีที่คณะวุฒยาจารย์เห็นว่าอยู่นอกเหนืออำนาจหน้าที่ของคณะวุฒยาจารย์ ให้เสนอเรื่องต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อวินิจฉัย และในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น สภามหาวิทยาลัยอาจมีมติให้ยกเว้นหรือแก้ไขข้อบังคับนี้ข้อหนึ่งข้อใดก็ได้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ตำแหน่งที่สูงขึ้นของนักวิจัยมี ๓ ระดับ

(๑) นักวิจัยชำนาญการ

(๒) นักวิจัยเชี่ยวชาญ

(๓) นักวิจัยพืชาน

ข้อ ๖ เพื่อรักษาไว้ซึ่งมาตรฐานและคุณภาพในการกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นของนักวิจัย การดำเนินการต่างๆ ตามข้อบังคับนี้ให้คำนึงถึงหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะวุฒยาจารย์กำหนด

ข้อ ๗ การดำเนินการทุกขั้นตอนในการแต่งตั้งหรือถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นตามข้อบังคับนี้ให้กระทำโดยลับ

ข้อ ๘ หลักเกณฑ์และวิธีการนับเวลาดำรงตำแหน่งและปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง ให้เป็นไปตามที่คณะวุฒยาจารย์กำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศคณะวุฒยาจารย์

หมวด ๒

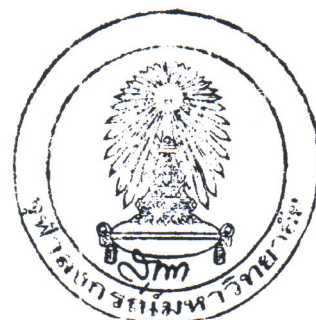
ผลงานที่ใช้ขอกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้น

ข้อ ๙ ผลงานวิจัยที่ใช้ขอกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้น ได้แก่ ผลงานวิจัยที่มีรูปแบบดังต่อไปนี้

(๑) บทความวิจัย

(๒) ตำรา

(๓) หนังสือ

ลักษณะผลงานวิจัยแต่ละประเภทข้างต้นให้เป็นไปตามที่คณะวุฒยาจารย์กำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศคณะวุฒยาจารย์

ข้อ ๑๐ ผลงานวิจัยที่นำมาใช้ขอกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นได้นั้นต้องมีลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นงานที่จัดทำโดยผู้ขอตำแหน่งที่สูงขึ้น
- (๒) เป็นงานในสาขาวิชาเดียวกันหรือเกี่ยวข้องสัมพันธ์หรือเป็นงานในสาขาบูรณาการกับสาขาที่ระบุว่าเป็นสาขาวิชาที่เชี่ยวชาญ
- (๓) ได้รับการเผยแพร่แล้วอย่างกว้างขวาง

หลักเกณฑ์ วิธีการเผยแพร่ผลงานวิจัย และฐานข้อมูลวารสารวิชาการที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของแต่ละศาสตร์ในระดับชาติและระดับนานาชาติ ให้เป็นไปตามที่คณะวุฒยาจารย์กำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศคณะวุฒยาจารย์

ข้อ ๑๑ ผลงานวิจัยซึ่งจัดทำขึ้นโดยบุคคลหลายคนอาจนำมาใช้ในการขอตำแหน่งที่สูงขึ้นได้ แต่ต้องมีคำรับรองสัดส่วนการมีส่วนร่วมในผลงานและระบุหน้าที่ความรับผิดชอบของบุคคลที่ร่วมสร้างสรรค์ผลงานดังกล่าวอย่างชัดเจนตามที่คณะวุฒยาจารย์กำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศคณะวุฒยาจารย์

ข้อ ๑๒ ผลงานวิจัยที่ขอตำแหน่งที่สูงขึ้นได้นั้นต้องไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดต่อไปนี้

- (๑) เป็นส่วนหนึ่งส่วนใดของการศึกษาเพื่อรับปริญญาหรือประกาศนียบัตรใดๆ ของผู้ขอตำแหน่งที่สูงขึ้น
- (๒) เป็นงานเดียวกันหรือเป็นงานที่ซ้ำกับผลงานวิจัยซึ่งได้ใช้ในการกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นของผู้นั้นมาแล้ว เว้นแต่เป็นกรณีตามข้อ ๒๑
- (๓) ผลงานผิดจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ

ข้อ ๑๓ ผลงานวิจัยที่นำมาใช้ขอตำแหน่งที่สูงขึ้นได้นั้นต้องมีระดับคุณภาพดังนี้

- (๑) ดี
- (๒) ดีมาก
- (๓) ดีเด่น

ลักษณะคุณภาพของผลงานวิจัยแต่ละระดับให้เป็นไปตามที่คณะวุฒยาจารย์กำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศคณะวุฒยาจารย์

หมวด ๓
การกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้น

ส่วนที่ ๑
นักวิจัยชำนาญการ

ข้อ ๑๔ นักวิจัยจะขอกำหนดตำแหน่งนักวิจัยชำนาญการได้ก็ต่อเมื่อได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนักวิจัย
ครบระยะเวลา ๒ ปีแล้ว และต้องมีผลงานวิจัยดังต่อไปนี้

(๑) นักวิจัยในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ต้องมีผลงานวิจัยที่มีการ
ตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบของหนังสือ ตำรา หรือบทความวิจัยในวารสารที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของแต่ละ
ศาสตร์ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติอย่างน้อย ๓ เรื่อง และเป็นผู้วิจัยหลัก ๒ เรื่อง โดยทั้ง ๓ เรื่องต้องมี
คุณภาพระดับดีขึ้นไป

(๒) นักวิจัยในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ต้องมี
ผลงานวิจัยอย่างน้อย ๒ เรื่อง ๔ บทความ โดยเป็นผู้วิจัยหลัก ๒ บทความ ลงตีพิมพ์ในวารสารที่มีมาตรฐาน
เป็นที่ยอมรับของแต่ละศาสตร์ในระดับนานาชาติทั้งหมด โดย ๒ บทความต้องอยู่ในฐานข้อมูลวารสารที่มี
มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของแต่ละศาสตร์ในระดับนานาชาติ ในจำนวน ๔ บทความนี้ ๓ บทความต้องมีคุณภาพ
ระดับดีขึ้นไป

ส่วนที่ ๒
นักวิจัยเชี่ยวชาญ

ข้อ ๑๕ นักวิจัยซึ่งดำรงตำแหน่งนักวิจัยชำนาญการจะขอกำหนดตำแหน่งนักวิจัยเชี่ยวชาญได้ก็ต่อเมื่อ
ได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนักวิจัยชำนาญการครบระยะเวลา ๓ ปีแล้ว และต้องมีผลงานวิจัยดังต่อไปนี้

(๑) นักวิจัยในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ต้องมีผลงานวิจัยที่มีการ
ตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบของหนังสือ ตำรา หรือบทความวิจัยในวารสารที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของแต่ละ
ศาสตร์ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติอย่างน้อย ๓ เรื่อง และเป็นผู้วิจัยหลัก ๒ เรื่อง โดยอย่างน้อย ๒ เรื่อง
ต้องมีคุณภาพระดับดีมากขึ้นไป

(๒) นักวิจัยในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ต้องมี
ผลงานวิจัยอย่างน้อย ๓ เรื่อง ๕ บทความ โดยเป็นผู้วิจัยหลัก ๓ บทความ ลงตีพิมพ์ในวารสารที่มีมาตรฐาน
เป็นที่ยอมรับของแต่ละศาสตร์ในระดับนานาชาติทั้งหมด โดย ๓ บทความต้องอยู่ในฐานข้อมูลวารสารที่มี

มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของแต่ละศาสตร์ในระดับนานาชาติ ในจำนวน ๕ บทความนี้ ๒ บทความต้องมีคุณภาพระดับดีมากขึ้นไป

ในบรรดาผลงานตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องมีผลงานที่จัดทำเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิจัยชำนาญการแล้วด้วย

ส่วนที่ ๓

นักวิจัยพืชนาน

ข้อ ๑๖ นักวิจัยซึ่งดำรงตำแหน่งนักวิจัยเชี่ยวชาญจะขอกำหนดตำแหน่งนักวิจัยพืชนานได้ก็ต่อเมื่อได้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งนักวิจัยเชี่ยวชาญครบระยะเวลา ๒ ปีแล้ว และต้องมีผลงานวิจัยดังต่อไปนี้

(๑) นักวิจัยในสาขาวิชาสังคมศาสตร์และสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ต้องมีผลงานวิจัยที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบของหนังสือ ตำรา หรือบทความวิจัยในวารสารที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของแต่ละศาสตร์ในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ อย่างน้อย ๓ เรื่อง และเป็นผู้วิจัยหลัก ๒ เรื่อง โดยอย่างน้อย ๒ เรื่องต้องมีคุณภาพระดับดีเด่น

(๒) นักวิจัยในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสาขาวิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ ต้องมีผลงานวิจัยอย่างน้อย ๓ เรื่อง ๖ บทความ โดยเป็นผู้วิจัยหลัก ๓ บทความ ลงตีพิมพ์ในวารสารที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของแต่ละศาสตร์ในระดับนานาชาติทั้งหมด ในจำนวน ๖ บทความนี้ ๒ บทความต้องมีคุณภาพระดับดีเด่น

ในบรรดาผลงานตามวรรคหนึ่งนั้น ต้องมีผลงานที่จัดทำเพิ่มขึ้นหลังจากได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิจัยเชี่ยวชาญแล้วด้วย

หมวด ๔

การพิจารณาดำรงที่สูงขึ้น

ข้อ ๑๗ การขอ กำหนดตำแหน่งนักวิจัยชำนาญการ นักวิจัยเชี่ยวชาญ และนักวิจัยพืชนาน นักวิจัยผู้ขอ กำหนดตำแหน่งต้องมีคุณสมบัติครบถ้วน ณ วันที่สภามหาวิทยาลัยได้รับเรื่อง

เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ ให้ถือว่าวันที่เจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหารส่วนงานได้รับคำขอ กำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นซึ่งมีคุณสมบัติถูกต้องและครบถ้วนเป็นวันที่สภามหาวิทยาลัยได้รับเรื่อง

ข้อ ๑๘ แบบคำขอ กำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้น กระบวนการและขั้นตอนในการยื่นคำขอและดำเนินการพิจารณา กำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นให้เป็นไปตามที่คณะวุฒยารจารย์กำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศคณะวุฒยารจารย์

ข้อ ๑๙ ในการประเมินผลงานและจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วยกรรมการคณะผู้ทรงคุณวุฒิหนึ่งคนเป็นประธาน และผู้ทรงคุณวุฒิอีกจำนวนสามถึงห้าคนเป็นกรรมการ

ผู้ทรงคุณวุฒิที่จะแต่งตั้งเป็นกรรมการในคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิได้นั้น ต้องเป็นบุคคลภายนอกที่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะผู้ทรงคุณวุฒิที่กำหนดสำหรับสาขาวิชานั้นๆ และมีตำแหน่งไม่ต่ำกว่าตำแหน่งที่ข้อกำหนดหรือเทียบเท่า

ในกรณีที่มีเหตุผลหรือความจำเป็นอย่างอื่นที่ไม่สามารถแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิที่คณะผู้ทรงคุณวุฒิที่กำหนดสำหรับสาขาวิชานั้นได้ ให้คณะผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่ใกล้เคียงที่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่คณะผู้ทรงคุณวุฒิที่กำหนด

สำหรับกรณีที่มีความจำเป็นอย่างอื่นที่ไม่อาจแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิที่มีชื่ออยู่ในบัญชีรายชื่อที่คณะผู้ทรงคุณวุฒิที่กำหนดได้ หรือผู้ทรงคุณวุฒิมีตำแหน่งทางวิชาการต่ำกว่าตำแหน่งที่เสนอขอ ให้คณะผู้ทรงคุณวุฒิเสนอขอความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัยก่อนดำเนินการแต่งตั้งเป็นรายชื่อไป

ข้อ ๒๐ การประเมินผลงานให้ดำเนินการโดยที่ประชุมคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ในการนี้ต้องประเมินจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการของผู้ขอแต่งตั้งตำแหน่งตามข้อ ๒๕

ในการประชุมต้องมีกรรมการมาประชุมอย่างน้อยครึ่งหนึ่งจึงจะเป็นองค์ประชุม ทั้งนี้ ให้นับการร่วมประชุมผ่านระบบสื่อสารทางไกลเป็นองค์ประชุมได้ การลงมติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก

ในกรณีการพิจารณาผลงานของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตำแหน่งนักวิจัยชำนาญการ และนักวิจัยเชี่ยวชาญที่มีผลการประเมินเป็นเอกฉันท์ว่าคุณภาพของผลงานของผู้ขอแต่งตั้งตำแหน่งที่สูงขึ้นอยู่ในเกณฑ์ที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่ต้องมาประชุม โดยให้ถือเอาผลการประเมินดังกล่าวเป็นผลการพิจารณาของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ หากผลการประเมินไม่เป็นเอกฉันท์หรือเป็นเอกฉันท์ว่าคุณภาพไม่อยู่ในเกณฑ์ ต้องมีการประชุมคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

ข้อ ๒๑ หากมีการขอแต่งตั้งตำแหน่งที่สูงขึ้นในระดับเดียวกันหรือระดับที่ต่ำกว่าตำแหน่งที่เคยขอแต่งตั้งมาแล้ว และมีการนำผลงานวิจัยเดิมที่เคยประเมินแล้วมาเสนอใหม่ ให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒินำผลการประเมินผลงานวิจัยที่ได้ประเมินมาแล้วมาใช้ประกอบการพิจารณาโดยไม่ต้องประเมินผลงานวิจัยนั้นซ้ำอีก

ข้อ ๒๒ เมื่อคณะผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาผลการประเมินผลงานของผู้ขอแต่งตั้งตำแหน่งที่สูงขึ้นแล้วเสร็จ ให้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณานุมัติ

ข้อ ๒๓ เมื่อสภามหาวิทยาลัยอนุมัติการแต่งตั้งตำแหน่งที่สูงขึ้นตามที่คณะผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแล้ว ให้อธิการบดีออกคำสั่งแต่งตั้งนักวิจัยให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นให้มีผลย้อนหลังไปตั้งแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยได้รับเรื่องและผลงานถูกต้องครบถ้วน

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยไม่อนุมัติการแต่งตั้งตำแหน่งที่สูงขึ้น ให้แจ้งคณะวุฒยาจารย์ ภายใน ๓ วันทำการ เพื่อให้ประธานคณะวุฒยาจารย์แจ้งมติสภามหาวิทยาลัยแก่ผู้ขอกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้น ภายใน ๗ วันทำการ

การแจ้งมติสภามหาวิทยาลัยให้ทำเป็นหนังสือและเป็นเรื่องลับ

หมวด ๕

จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและบทลงโทษ

ข้อ ๒๕ ในการประเมินผลงานวิจัยที่นำมาใช้ขอกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นให้พิจารณาจริยธรรมและจรรยาบรรณของผู้ขอตำแหน่งที่สูงขึ้น ดังนี้

(๑) ต้องมีความซื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนเองและไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น รวมทั้งไม่นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ในวารสารที่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของแต่ละศาสตร์มากกว่าหนึ่งฉบับในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่

(๒) ต้องให้เกียรติและอ้างอิงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในผลงานของตนเอง และแสดงหลักฐานของการค้นคว้า

(๓) ต้องไม่คำนึงถึงผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น สิทธิมนุษยชน หรือจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

(๔) ผลงานวิจัยที่นำมาใช้ขอตำแหน่งที่สูงขึ้น ต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการเป็นเกณฑ์ ไม่มีอคติมาเกี่ยวข้อง และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการวิจัยโดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว หรือต้องการสร้างความเสียหายแก่ผู้อื่น และไม่ขยายข้อค้นพบโดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ

(๕) ต้องนำผลงานไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๒๖ ในระหว่างการพิจารณากำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้น หากปรากฏว่า ผลงานวิจัยที่ใช้ขอ กำหนดตำแหน่งดังกล่าว มีลักษณะที่ขัดต่อจริยธรรมและจรรยาบรรณตามข้อ ๒๕ (๑) หรือ (๒) ให้คณะวุฒยาจารย์ เสนอเรื่องต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณามิมติให้ส่งผลการพิจารณากำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นในครั้งนั้น รวมทั้งห้ามมิให้ผู้ยื่นขอตำแหน่งที่สูงขึ้นเป็นเวลา ๕ ปี สำหรับผู้ขอตำแหน่งนักวิจัยพิชาน และเป็นเวลา ๓ ปี สำหรับผู้ขอตำแหน่งนักวิจัยเชี่ยวชาญหรือนักวิจัยชำนาญการ ทั้งนี้ นับแต่วันที่ สภามหาวิทยาลัยมีมติดังกล่าว

ข้อ ๒๗ ภายหลังจากการแต่งตั้งนักวิจัยให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น หากปรากฏว่าผลงานวิจัยที่ใช้ขอ กำหนดตำแหน่งดังกล่าวมีลักษณะที่ขัดต่อจริยธรรมและจรรยาบรรณตามข้อ ๒๕ (๑) หรือ (๒) ให้สภามหาวิทยาลัย

ดำเนินการมีมติถอดถอนตำแหน่งที่สูงขึ้นของนักวิจัยผู้นั้นรวมทั้งห้ามมิให้นักวิจัยผู้นั้นขอกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๕ ปี นับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยมีมติดังกล่าว

หมวด ๖

การขอทบทวนผลการพิจารณาผลงานวิจัย

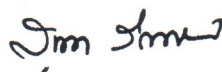
ข้อ ๒๘ กรณีผลการพิจารณาคุณภาพของผลงานวิจัยไม่เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ผู้เสนอขอตำแหน่งที่สูงขึ้นอาจยื่นคำขอทบทวนผลการพิจารณาผลงานวิจัยต่อสภามหาวิทยาลัยได้

การยื่นคำขอทบทวนนั้น ให้กระทำได้ไม่เกิน ๒ ครั้ง โดยให้ยื่นภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่ผู้ขอกำหนดตำแหน่งที่สูงขึ้นได้รับหนังสือแจ้งมติสภามหาวิทยาลัยตามข้อ ๒๔ หรือข้อ ๒๙ แล้วแต่กรณี

หลักเกณฑ์และวิธีการขอทบทวนผลการพิจารณาผลงานวิจัย ให้เป็นไปตามที่คณะวุฒยาคณาจารย์กำหนด โดยจัดทำเป็นประกาศคณะวุฒยาคณาจารย์

ข้อ ๒๙ เมื่อสภามหาวิทยาลัยได้รับคำขอทบทวนผลการพิจารณาผลงานวิจัยแล้วให้ส่งเรื่องต่อไปยังคณะวุฒยาคณาจารย์ภายใน ๗ วันนับแต่วันที่รับเรื่อง เมื่อคณะวุฒยาคณาจารย์พิจารณาคำขอทบทวนดังกล่าวแล้วเสร็จ ให้เสนอเรื่องต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อวินิจฉัยต่อไป โดยให้นำความในข้อ ๒๓ หรือข้อ ๒๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

(ศาสตราจารย์กิตติคุณ ดร.คุณหญิงสุชาดา กีระนันทน์)

นายกสภามหาวิทยาลัย